

اخبار
عقب‌نشینی ارتش رژیم صهیونیستی از شرق رام‌الله
روستائیان درختان زیتون را دوباره کاشتند

ارتش رژیم صهیونیستی پس از سه روز از شرق شهر رام‌الله در کرانه باختری عقب‌نشینی کرد و ویرانی گسترده‌ای را در این منطقه بر جای گذاشت، اشغالگران در نقاط مختلف کرانه باختری ۹ فلسطینی را بازداشت کردند.

ارتش رژیم صهیونیستی پس از سه روز از شرق شهر رام‌الله در کرانه باختری عقب‌نشینی کرد و ویرانی گسترده‌ای را در این منطقه بر جای گذاشت، اشغالگران در نقاط مختلف کرانه باختری ۹ فلسطینی را بازداشت کردند. به گزارش ایسنا، دیروز ارتش اشغالگر رژیم صهیونیستی پس از سه روز عملیات نظامی که با بازداشت‌ها، یورش به خانه‌ها، تخریب زمین‌های کشاورزی و درختان همراه بود، از روستای «المغیر» در شرق شهر رام‌الله در مرکز کرانه باختری اشغالی عقب‌نشینی کرد. به محض عقب‌نشینی نیروهای اشغالگر، اهالی روستا برای بررسی ابعاد ویرانی‌های به جا مانده از این یورش و محاصره، در روستا حاضر شده و درخت‌های زیتونی را که بلدوزهای اشغالگران در شرق روستا از ریشه درآورده بودند، دوباره کاشتند. به گزارش خبرگزاری آنأولی ترکیه، با وجود عقب‌نشینی اشغالگران از روستای المغیر، خودروهای زرهی و بلدوزهای آنها هنوز در اطراف روستا حضور داشته و به ایجاد خیابانی برای ساخت شهرک اشغالی جدیدی ادامه می‌دهند. اشغالگران در این سه روز در حرکتی انتقام‌جویانه، زمین‌های کشاورزی روستا را تخریب کرده، صدها اصله درخت میوه را از ریشه درآورده، به ده‌ها خانه یورش برده و اثاثیه آنها را تخریب کردند. همچنین در این عملیات سه روزه، ده‌ها تن از ساکنان روستا از جمله «امین ابو علیا» رئیس شورای روستای المغیر را بازداشت کردند. از سوی دیگر خبرگزاری رسمی فلسطین (وفا) اعلام کرد که این ارتش اشغالگر بامداد امروز با یورش به نقاط مختلفی در کرانه باختری اشغالی شتم شدید قرار دادند و او به بیمارستان منتقل شد. ارتش رژیم صهیونیستی و شهرکنشین‌های صهیونیست از زمان آغاز حملات به نوار غزه، به شدت عملیات‌ها و یورش‌های خود به کرانه باختری از جمله قدس شرقی افزودند و تاکنون دستکم ۱۰۱۵ فلسطینی دراین حملات به شهادت رسیده، حدود ۷۰۰۰ تن دیگر زخمی شده و بیش از ۱۸ هزار ۵۰۰ و فلسطینی دیگر بازداشت شدند.

آغاز خروج پیش از موعد همه نیروهای آمریکایی از پایگاه در عراق

برخی منابع دیروز فاش کردند که ایالات متحده به طور ناگهانی تصمیم گرفته است تمام نیروهای خود را پیش از جدول زمانی از دو پایگاه در عراق خارج کند.

به گزارش ایسنا، منابع سیاسی آگاه گفتند که واشنگتن به شکل غیر منتظره ای تصمیم گرفته است تا تمام نیروهای خود را از پایگاه‌های عین الاسد و ویکتوریا در عراق خارج کند. این منابع آمریکایی انتقال نظامیان خود به اربیل و یک کشور عربی همسایه را آغاز کرده‌اند. آنها خاطرنشان کردند که «آمریکایی‌ها به همتایان عراقی خود اطلاع داده‌اند که روند خروج را تسریع خواهند کرد و به جدول زمانی تعیین‌شده در توافق‌نامه چارچوبی میان دو کشور پایبند نخواهند بود. «صباح النعمان»سخنگوی فرمانده کل نیروهای مسلح عراق، پیشتر تأکید کرد که خروج نیروهای ائتلاف موسوم به ضد داعش از عراق یکی از دستاوردهای دولت و بیانگر توانایی عراق در مقابله با تروریسم است. نیروهای آمریکایی از عصر پنجشنبه خروج واقعی از پایگاه عین الاسد در استان الانبار، غرب عراق را آغاز کردند. برخی از پرسنل و تجهیزات با هواپیما منتقل شدند. این اولین گام از این نوع در این پایگاه است و پیش از این هیچ انتقال پرسنلی وجود نداشت و فقط تجهیزات منتقل می‌شد.

گزارش کمیته یکپارچه طبقه‌بندی امنیت غذایی (IPC) از ۲۲ اوت ۲۰۲۵ (جمعه ۳۱ مرداد) تأیید کرد که غزه، به‌ویژه شهر غزه و مناطق اطراف، با بیش از ۵۰۰ هزار نفر در شرایط «فاجعه‌بار» و ۱.۴ میلیون نفر در آستانه قحطی است. این وضعیت نتیجه محاصره اسرائیل، تخریب زیرساخت‌های غذایی و محدودیت‌های شدید کمک‌رسانی است که به‌عنوان یک بحران «کاملاً ساخته دست انسان» توصیف شده است. تأخیر در اعلام قحطی، علی‌رغم شواهد واضح، به موانع دسترسی و ملاحظات سیاسی نسبت داده می‌شود.

گزارش کمیته یکپارچه طبقه‌بندی امنیت غذایی (به اختصار IPC) ۱۲ اوت ۲۰۲۵) تأیید کرد که قحطی در شهر غزه و مناطق اطراف آن، با جمعیتی حدود ۵۱۴،۰۰۰ نفر، برقرار است. این وضعیت با سه آستانه قحطی تعریف می‌شود: کمبود شدید غذا (۲۰٪ زمین‌های کشاورزی و درختان همراه بود، از روستای «المغیر» در شرق شهر رام‌الله در مرکز کرانه باختری اشغالی عقب‌نشینی کرد. به محض عقب‌نشینی نیروهای اشغالگر، اهالی روستا برای بررسی ابعاد ویرانی‌های به جا مانده از این یورش و محاصره، در روستا حاضر شده و درخت‌های زیتونی را که بلدوزهای اشغالگران در شرق روستا از ریشه درآورده بودند، دوباره کاشتند. به گزارش خبرگزاری آنأولی ترکیه، با وجود عقب‌نشینی اشغالگران از روستای المغیر، خودروهای زرهی و بلدوزهای آنها هنوز در اطراف روستا حضور داشته و به ایجاد خیابانی برای ساخت شهرک اشغالی جدیدی ادامه می‌دهند. اشغالگران در این سه روز در حرکتی انتقام‌جویانه، زمین‌های کشاورزی روستا را تخریب کرده، صدها اصله درخت میوه را از ریشه درآورده، به ده‌ها خانه یورش برده و اثاثیه آنها را تخریب کردند. همچنین در این عملیات سه روزه، ده‌ها تن از ساکنان روستا از جمله «امین ابو علیا» رئیس شورای روستای المغیر را بازداشت کردند. از سوی دیگر خبرگزاری رسمی فلسطین (وفا) اعلام کرد که این ارتش اشغالگر بامداد امروز با یورش به نقاط مختلفی در کرانه باختری اشغالی شتم شدید قرار دادند و او به بیمارستان منتقل شد. ارتش رژیم صهیونیستی و شهرکنشین‌های صهیونیست از زمان آغاز حملات به نوار غزه، به شدت عملیات‌ها و یورش‌های خود به کرانه باختری از جمله قدس شرقی افزودند و تاکنون دستکم ۱۰۱۵ فلسطینی دراین حملات به شهادت رسیده، حدود ۷۰۰۰ تن دیگر زخمی شده و بیش از ۱۸ هزار ۵۰۰ و فلسطینی دیگر بازداشت شدند.

از سوی دیگر قحطی غزه نتیجه محاصره عمدی اسرائیل، تخریب زیرساخت‌های غذایی مانند نانواپی‌ها و مزارع، و محدودیت‌های شدید بر کمک‌رسانی است. گاردین گزارش داد که اسرائیل میزان کالری مورد نیاز فلسطینی‌ها را محاسبه کرده، اما تنها کسری از آن را اجازه ورود داده است، که به «مهندسی گرسنگی» تعبیر شده است. در تأیید این مسئله، ریم توفیق خادر، مادر پنج فرزند، به بی‌بی‌سی جهانی گفت «فرزند چهارساله‌ام نمی‌داند میوه و سبزیجات چه مزایا دارند» که این مسئله ابعاد انسانی فاجعه را نشان می‌دهد. این بحران با تأثیرات شناختی در کودکان، مانند رشد ناقص و آسیب‌های شناختی در کودکان، نسل‌های آینده را نیز تهدید می‌کند و تراکم جمعیتی بالای غزه (۲.۱ میلیون نفر در ۳۶۵ کیلومتر مربع) شدت این فاجعه را تشدید کرده است.

دلایل تأخیر در اعلام رسمی قحطی

که اعلام رسمی قحطی تا ۲۲ اوت ۲۰۲۵ به تأخیر افتاد و علی‌رغم هشدارهای مکرر از مارس ۲۰۲۴، اعلام قحطی نیازمند تأیید سه آستانه توسط کمیته یکپارچه طبقه‌بندی امنیت غذایی و کمیته بازرینی

قحطی (FRC) است، که به داده‌های جامع نیاز دارد. اما محدودیت‌های دسترسی اسرائیل، به‌ویژه در شمال غزه، جمع‌آوری داده‌های مرگ‌ومیر را دشوار کرد. تا آنجا که حتی پس از کاهش جزئی محاصره در مه ۲۰۲۵، کمک‌ها به‌صورت محدود وارد شده و داده‌های کافی جمع‌آوری نشده بود. ملاحظات سیاسی نیز نقش داشتند؛ از سوی دیگر رهبران جهانی اغلب منتظر «طبقه‌بندی قحطی پس‌رو» می‌مانند تا از پیامدهای سیاسی اجتناب کنند.

تأخیر در اعلام قحطی نتیجه موانع فنی و فشارهای سیاسی است. محدودیت‌های دسترسی اسرائیل، که جمع‌آوری داده‌ها را مختل کرد. این محدودیت‌ها به اسرائیل امکان داد شدت بحران را کم اهمیت جلوه دهد، همان‌طور که نتانیاوه ادعا کرد «هیچ گرسنگی در غزه وجود ندارد». فشارهای سیاسی از سوی متحدان اسرائیل، به‌ویژه آمریکا، که طبق گزارش گاردین از اتهامات مستقیم اجتناب کرده، نیز به تأخیر کمک کرد. این تأخیر خطر مرگ‌ومیر قابل پیشگیری را افزایش داد و کمک‌رسانی فوری را به تعویق انداخت. از سوی دیگر، فقدان داده‌های جامع، به‌ویژه در شمال غزه، نشان‌دهنده چالش‌های ارزیابی در مناطق جنگی است.

قحطی غزه در مقایسه با قحطی‌های تاریخی و جهانی
کمیته یکپارچه طبقه‌بندی امنیت غذایی از سال ۲۰۰۴ تنها در چهار مورد قحطی را تأیید کرده است: اتیوپی (۱۹۸۴-۱۹۸۵)، سومالی (۲۰۱۱)، سودان جنوبی (۲۰۱۷) و سودان (۲۰۲۰)، و سودان (۲۰۲۴). قحطی سومالی بیش از ۱۰۰،۰۰۰ کشته داشت، در حالی که سودان و

واکنش جهانی به این جنایت ها چیست؟

«مهندسی گرسنگی» ۵۰۰ هزار نفر در غزه

سازمان ملل رسماً قحطی در غزه را تأیید کرد، وضعیتی که نیم میلیون نفر را در شرایط گرسنگی شدید، فقدان منابع و مرگ‌ومیر قرار داده است. آینده غزه چه خواهد شد؟

سودان جنوبی نیز با مرگ‌ومیر و آوارگی گسترده همراه بودند. قحطی غزه به دلیل سرعت شروع، شدت، و ماهیت کاملاً انسانی (ناشی از محاصره و تخریب) بی‌سابقه است. کل جمعیت ۲.۲ میلیونی غزه در سلوح سوم قحطی یا بالاتر قرار دارد، که در مقایسه با

سومالی (۴.۶ میلیون نفر) و سودان (۸.۱ میلیون نفر) بی‌نظیر است. قحطی هلند (۱۹۴۴-۱۹۴۵) نشان داد که سوءتغذیه مادران باردار تأثیرات چندنسلی مانند بیماری‌های قلبی و دیابت دارد، که مشابه خطرات کنونی در غزه است. قحطی غزه با سومالی متفاوت است، زیرا در سومالی خشکسالی و درگیری داخلی عوامل اصلی بودند، اما در غزه محاصره عمدی و تخریب زیرساخت‌ها نقش اصلی را دارند. این امر قحطی غزه را به هولودومور اوکراین (۱۹۳۲-۱۹۳۳)، که نتیجه سیاست‌های استالین بود، شبیه‌تر می‌کند.

تراکم جمعیتی بالای غزه شدت بحران را افزایش داده است، برخلاف سودان که مناطق وسیع‌تری را در بر می‌گیرد. تأثیرات بلندمدت، مانند سوءتغذیه ۹۵٪

قحطی غزه که تأیید هم شده ، نتیجه محاصره اسرائیل، تخریب زیرساخت‌ها و محدودیت‌های کمک‌رسانی است. تأخیر در اعلاا به دلیل موانع دسترسی و ملاحظات سیاسی، جان‌های بسیاری را به خطر انداخت. این قحطی، در مقایسه با سومالی

و سودان، به دلیل ماهیت انسانی و تراکم جمعیتی بی‌سابقه است. واکنش‌های جهانی، از محکومیت سازمان‌ملل تاانکار اسرائیل، نشان‌دهنده پیچیدگی‌های سیاسی است. آتش‌بس فوری و دسترسی به بشردوستانه تنها راه جلوگیری از فاجعه بزرگ‌تر است.

حمله هوایی رژیم صهیونیستی به صنعاء

جمهوری در صنعاء در تلاش برای تورد عبود الملک بدر الدین الحوثی، دبیرکل جنبش انصارالله یمن و زیرساخت های موشکی در حیدده و صنعاء بوده، رسانه های یمنی اعلام کردند که در این حملات زیرساخت های غیرنظامی صنعاء از جمله نیروگاه برق مرکزی حزیز هدف قرار گرفتند. شبکه خبری المسیریه یمن نیز اعلام کرد که در حملات امروز رژیم صهیونیستی انبار شرکت نفت در خیابان شرکت (۶۰) صنعاء هدف قرار گرفت.

حزام الاسد، عضو دفتر سیاسی جنبش انصارالله یمن نیز در واکنش به این حملات اظهار کرد: حمله به مردم یمن ناکام و شکست خورده است و تنها دستاورد آن برای دشمن ناامیدی و شکست خواهد بود، آنچه برای ما اهمیت دارد متوقف کردن جنگ و لغو محاصره غزه است.

دفتر سیاسی انصارالله یمن حملات رژیم صهیونیستی به صنعاء را مذبحخانه خواند و تأکید کرد، دشمن همانند همیشه زیرساخت های غیرنظامی را هدف قرار داد که ارتباطی با بخش نظامی ندارند، دشمن همانند کاری که در غزه انجام می دهد، بر آسیب زدن به غیرنظامیان تکیه کرده است.

واکنش‌های جهانی به قحطی غزه

اعلام قحطی واکنش‌های گسترده‌ای را برانگیخت. آنتونیو گوتروش، دبیرکل سازمان ملل، آن را «شکست بشریت» و «فاجعه دست‌ساز» خواند و خواستار آتش‌بس فوری و دسترسی کامل بشردوستانه شد. در حالی است که بیش از ۱۰۰ سازمان بشردوستانه،

مکانیسم‌های شورای امنیت: محدود اما نمادین

تحریم‌هایی که در صورت فعال‌سازی مکانیسم ماشه بازمی‌گردند، همان مجموعه محدودیت‌های سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۰ هستند: ممنوعیت خرید و فروش تسلیحات، محدودیت سفر مقامات، انسداد دارایی برخی نهادها و محدودسازی فعالیت‌های موشکی و هسته‌ای. در مقایسه با تحریم‌های فراگیر و ثانویه آمریکا، این تحریم‌ها دامنه‌ای محدود و اهدافی فنی‌تر داشتند. امروز که اقتصاد ایران سال‌هاست با

شدیدترین تحریم‌های مالی، بانکی، بیمه‌ای و فنی آمریکا مواجه است، بازگشت تحریم‌های سازمان ملل چیزی بیش از یک فشار نامحدود نخواهد بود. شرکت‌ها و بانک‌های بزرگ جهانی پیشاپیش به دلیل ترس از مجازات‌های وزارت خزانه‌داری آمریکا با ایران همکاری نمی‌کنند؛ بنابراین، اثر عملی تحریم‌های بازگشتی بسیار ناچیز خواهد بود. **واقعیت اقتصاد ایران: از تاب‌آوری تا مسیرهای جایگزین**

اقتصاد ایران طی سال‌های اخیر با سیاست‌های موسوم به «اقتصاد مقاومتی» به سمت کاهش وابستگی به واردات، تنوع در مبادلات ارزی و گسترش تجارت غیررسمی حرکت کرده است. بخش عمده‌ای صادرات نفتی و غیرنفتی ایران خارج از شبکه بانکی رسمی و از طریق کالاهای واسطه‌ای انجام می‌شود؛ بنابراین، مکانیسم ماشه دسترسی

زمان جنگ جهانی دوم سر خم می‌کند، در حالی که رئیس‌جمهور کشور مدافع را

تحقیق می‌کند.

ترامپ به طور کلی از خودگامگان حمایت می‌کند. او اخیراً تعرفه‌های سنگینی را بر برزیل اعمال کرد تا آن را به دلیل تلاش‌هایش برای محاکمه رئیس‌جمهور سابق برزیل، ژائیر بولسونارو، بابت اقدام برای کودتای الهام‌گرفته از ترامپ در سال ۲۰۲۲، او سرسختانه از نخست‌وزیر اسرائیل، بنیامین نتانیاوه، حمایت کرده است، حتی در حالی که نتانیاوه حملات وحشیانه خود به غزه را تشدید کرده و آخرین میخ را بر تابوت خودناتمامه‌های اسلو، مهمترین دستاورد دیپلماتیک نرؤز در نیم قرن گذشته، کوبیده است.

اگرچه توافقنامه‌های اسلو به صراحت تأسیس آینده یک کشور فلسطینی در کنار اسرائیل را تأیید نمی‌کردند، اما با ایجاد نهادهای خودگردان فلسطینی در کرانه باختری و غزه، زمینه را برای راه‌حل دو کشوری فراهم کردند. اکنون، فراتر از ویرانی غزه و گرسنه نگه داشتن جمعیت آن، اسرائیل یک پروژه شهرک‌سازی جدید در کرانه باختری را تصویب کرده که عملاً ایجاد یک کشور فلسطینی در آنجا را مسدود خواهد کرد. اما ترامپ نه تنها از اقدامات نتانیاوه دفاع می‌کند؛ بلکه منتقدان نتانیاوه – گروهی که نرؤز را نیز شامل می‌شود – را مجازات می‌کند.

رفتار ترامپ در داخل کشور نیز نشان‌دهنده همین تحقیر نسبت به گفت‌وگو و

آشتی است. در طول اولین دوره ریاست‌جمهوری خود، او گزارش شده از ژنرال مارک

میلی، رئیس ستاد مشترک ارتش، پرسید که آیا سربازانی که ترامپ به واشنگتن

دخیس فراخوانده بود، می‌توانند به پای معترضان شلیک کنند.

امروز، او نیروهای گارد ملی را به شهرهایی اعزام می‌کند که نه مورد نیاز و نه مورد استقبال هستند، در حالی که پناهجویان، مهاجران قانونی و حتی شهروندان آمریکایی از جمله کودکان، را بدون طی مراحل قانونی بازداشت و اخراج می‌کند. البته، در دنیای ترامپ – جایی که مسوولیت‌پذیری «شکار جادوگران» نامیده می‌شود، حقایق به عنوان داستان در می‌شوند، و دروغ گفتن یک امر عادی است – هر چیزی می‌تواند اتفاق بیفتد.

ما پیش از این دیده‌ایم که چگونه رهبران یکی پس از دیگری در برابر ترامپ چالپلوسی کرده و در برابر زورگویی‌های او سر فرود آورده‌اند. و در واقع، او پیش از این نامزدی‌هایی برای نوبل مورد علاقه‌اش دریافت کرده است. یکی، پاکستان، دقیقاً چراغ راه صلح نیست، و دیگری، کامبوج، توسط نوعی از خودکامگی اداره می‌شود که ترامپ تحسین می‌کند.

اما کمیته نوبل حتی تظاهرات صلح‌سازی فجیع‌تری را هم تشخیص داده است. در سال ۱۹۳۹، دوازده نفر از اعضای پارلمان سوئد، نخست‌وزیر وقت بریتانیا، نوبل چمبرلین، را به دلیل نقشش در مذاکره توافق مونیخ با آدولف هیتلر در سال قبل، برای جایزه صلح نوبل نامزد کردند. در نهایت، کمیته نوبل تصمیم گرفت که در

خبر	
لاوروف:	
پوتین آماده دیدار است، مشروط بر اینکه هدف، مشروعیت بخشی به زلنسکی نباشد	
وزیر خارجه روسیه گفت زلنسکی «با لجاجت»، شرط‌هایی برای دیدار فوری با پوتین تعیین می‌کند. او همچنین امیدوار است تلاش‌های کشورهای غربی برای جلوگیری از حل و فصل اوکراین خنثی شود.	
به گزارش ایسنا، «سرگئی لاوروف»، وزیر امور خارجه روسیه امروز یکشنبه گفت، کشورهای غربی در تلاش هستند برای جلوگیری از مذاکرات در مورد اوکراین، روند آغاز شده توسط ولادیمیر پوتین و دونالد ترامپ، روسای جمهور روسیه و آمریکا را خراب کنند.	
به گفته لاوروف، ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین «لج» کرده و شرط‌هایی برای دیدار فوری با پوتین تعیین می‌کند.	
لاوروف گفت: «آنها فقط به دنبال بهانه‌ای برای جلوگیری از مذاکرات هستند و می‌خواهند این اتفاق بیفتد و بعد از آن، نه تقصیرها گردن خودشان بیفتد و نه گردن زلنسکی، که او هم لجباز است و شروطی را مطرح می‌کند و خواستار دیدار فوری با رئیس‌جمهور روسیه، به هر قیمتی، است».	
وزیر خارجه روسیه همچنین گفت که کشورهای اروپایی تلاش می‌کنند «روندی را که به طور کلی توسط روسای جمهور پوتین و ترامپ پایه‌گذاری شده و نتایج بسیار خوبی داشته است، مختل کنند».	
لاوروف در گفت‌وگو با پاول زاروبین، خبرنگار روس اف‌توز: «ما امیدواریم که این تلاش‌ها خنثی شود».	
زلنسکی مشروعیت امضای اسناد قانونی را ندارد	
وزیر امور خارجه روسیه، همچنین به آن بی‌سی گفت: روسیه وضعیت بالفعل زلنسکی را به عنوان رئیس‌جمهور رژیم اوکراین به رسمیت نمی‌شناسد، اما او فاقد صلاحیت قانونی برای امضای اسناد قانونی در صورت لزوم است.	
لاوروف تأکید کرد: «ما او را به عنوان رئیس‌الفعل رژیم به رسمیت نمی‌شناسیم، در این مقام، آماده‌ایم با او ملاقات کنیم. اما آیا می‌خواهید تصویر کلی را دریافت کنید یا فقط بخشی را که برای شما مناسب است؟ وقتی زمان امضای اسناد قانونی فرا می‌رسد، همه باید درک روشنی داشته باشند که امضاکننده یک شخص مشروع باشد. طبق قانون اساسی اوکراین، زلنسکی در حال حاضر آن شخص نیست.»	
علاقه‌ای به خاک نداریم	
دیپلمات ارشد روس اظهار داشت که اهداف عملیات ویژه نظامی روسیه در اوکراین محقق خواهد شد و خاطرنشان کرد که روسیه باید هرگونه تهدید امنیتی ناشی از این بهجه را از بین ببرد.	
لاوروف گفت: «ما اهدافی داریم و به آنها دست خواهیم یافت. آنها عبارتند از این بین بردن هرگونه تهدید برای امنیت روسیه ناشی از خاک اوکراین و محافظت از حقوق روس‌ها و روس‌زبانانی که با فرهنگ و تاریخ روسیه احساس ارتباط می‌کنند.»	
وزیر امور خارجه روسیه بر لزوم حفظ بی‌طرفی و عدم تعهد اوکراین و باقی ماندن به عنوان یک کشور غیر هسته‌ای تأکید کرد.	
لاوروف توضیح داد که روسیه به خاک علاقه‌ای ندارد، بلکه به سرنوشت مردم دونباس و نورودنیا علاقه‌مند است و گفت: «ما به خاک علاقه‌ای نداریم، ما صاحب بزرگترین قلمرو روی زمین هستیم. برخلاف کسانی که موضوع تهاجم و تصرف نیمی‌های بیشتر را مطرح می‌کنند، آنچه ما را نگران می‌کند سرنوشت مردمی است که در آنجا زندگی می‌کنند، اجدادشان قرن‌ها در این مناطق زندگی می‌کردند، شهرها را تأسیس کردند، کارخانه‌ها و بنادر ساختند و کشاورزی را توسعه دادند. این افراد اکنون خارجی نامیده می‌شوند.»	
او خاطرنشان کرد که پیش از این ویدیوهایی منتشر شده بود که ادعا می‌کرد غیرنظامیان اوکراینی توسط روسیه مورد حمله قرار گرفته‌اند، «اما بعداً مشخص شد که این فیلم ۱۰ و ۲۰ سال پیش در عراق فیلمبرداری شده است.»	
لاوروف تأکید کرد: پوتین آماده دیدار با زلنسکی است، مشروط بر اینکه هدف اصلی این دیدار مشروعیت بخشیدن به زلنسکی به عنوان رئیس‌جمهور اوکراین نباشد.	
او همچنین افزود که هیئت‌های روسیه و اوکراین در استانبول ترکیه برای بحث در مورد مسائل نظامی و بشردوستانه دیدار کرده‌اند و به دیدارهای خود ادامه خواهند داد.	
وی تصریح کرد: «ما پیشنهاد دادیم که سطح هیئت‌هایی که در استانبول دیدار می‌کردند و دیدار خواهند کرد، افزایش یابد تا به مسائل خاصی که باید به اطلاع پوتین، و زلنسکی، رسانده شود، رسیدگی شود. و این مسائل هم به مسائل بشردوستانه، نظامی و هم به مسائل سیاسی مربوط می‌شود.»	

آن سال این جایزه را به هیچ کس اعطا نکرد. این تصمیمی آینده‌نگرانه بود: توافق چمبرلین، که به رژیم نازی چراغ سبز برای الحاق منطقه سودتلند چکسلواکی را داد، تنها هیتلر را برای آغاز حملات برق‌آسای خود علیه دیگر دموکراسی‌های اروپایی جسورتر کرد.